

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

G ante N

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Glisco & gliscor deponēs antiqui ptulerūt: teste Marcello Sempronius inducē. e dicentē. Vt maior inuidia lepide glisceret. id est glisceret. Significat etiam crescere: desiderare.

Gliscor. Require in dictōe Glisco.

Globus masculinus gnis est: dicēte Vir. Lucenēq; globum lung: quod & hoc globus huius globi. sic ut vulgus: pelagus: testibus Capro & Probo: declinari potest. Glomus masculinus gnis est: ut est apud Hora. in Epi. Vt vinosa glomus furuiæ Pyrrhia lunæ: quod & hoc glomus huius glomeris auctore Prif. declinari potest.

Glomus. Require in dictōe Globus.

Gluten neu. gnis. & hoc glutinum: teste Nonio: declinari in recto potest.

Glutinum. Require in dictōe Gluten.

G ante N

Gnat⁹ p eo g est nat⁹. & Gnosco p nosco dici potest.

Gnosco. Require in dictōe Gnat⁹

Gnosus vrbs fuit Cretæ: teste Ptole. q a nonnullis

Gnosus cū cexili scribit. ut in ipsa dic. vidim⁹.

G ante O

Gobio. Require in dictōe Gobius

Gobius cū i latino. & gobio i recto declinari potest.

Marf. Principiū genæ gobius esse solet. Iuven. Cū sit tibi gobio in oculis: genus est piscis.

Gomorra fœm. & gomorrū neu. ge. declinari potest. Hierony. in Genesi. ca. xiiij. itaq; rex Sodomor: & rex Gomorre terga verterūt: ceciderūtq; ibi. Solin⁹ de situ Iudæe. Ipsi duo oppida. vnū Sodomū. aliter Gomorru appellatū.

Gomorrum. Require in dictōe Gomorra.

Gonorthœa cū vnico n & dupli. r secūdo aspirato & æ diphthongo in penultima syl. scribit. & dici potest semē fluens: vñ feminis flux⁹: qd ab Vgu. & Catholico corruptis tam vocabulo q etymologia: Gomorre a gomora dñ. Nā yovoo græce: latine semē. et pox fluxus interpretat⁹ yovoo item græce is dici⁹: q apud nos fili⁹: qd per cōpositum patet: Antigon⁹: Chryfagon⁹. Gortyna cum cexili & y græco scribit. vrbs fuit Cretæ: teste Home. lib. Iliados. ij. quæ a nonnullis Cortyna cum cexili scribitur

G ante R

Gracens. Regre in dictōe Gracilens

Gracilens & gracilētus in vna significatione dici potest: teste Nonio: quod etiam gracens cū cexili dici⁹: ut scribit Fest⁹: dicēte Ennio. Succin ai gladijs media regione cracētes.

Gracilentus. Require in dictōe Gracilens.

Gracilis. Require in dictōe Gracilus

Gracilitas. gracilitudo. gracilum: in vno significato accipi possunt: teste Nonio.

Gracilitudo. Require in dictōe Gracilitas.

Gracilum. Require ibidem.

Gracilus secūda. & gracilis tertia decli. declinat:

teste Nonio Lucillū inducēte dicētem saty. vi.

Qd gracilis est pexnix: q pectore puro: q pue

Grāma hui⁹ matris cū duplicato m: (ro silis.

& hoc grāmatū in recto declinari potest. Sicut Epi gramma & epigramatū: ut in ipsa dic. vidim⁹

Grāmatica hui⁹ ticæ cū geminato m. & Gram

matice huius grāmatices declinari potest

Grammaticæ. Require in dictōe Grammatica:

Grammatum. Require in dictōe Gramma.

Grandeuitas. Regre in dictōe Granditas

Granditas maior grās dici⁹. sicut & Grādeuitas

cū æ diphthongo in secūda syllaba: Vnde & in

vno fæto accipi possunt: teste Nonio Sifennā

inducēte dicentē lib. histo. iij. Neq; grās gran

ditatem. neq; ea merita. neq; ordinis honestatē

aut dignitatē sibi esse excusationi.

Grates. Require in dictōe Grator

Gratiæ. Require Ibidem.

Grator & Gratulor in vno fæto accipi possunt

significatq; cū alio pariter gaudere: & qñq; si

hñpli: ut est apud Oui. li. Meta. ix. O superi to

toq; libens mihi pectore grator. Tulli⁹ in eplis

Epistolā vero osculatus: & ipse mihi gratulat⁹

sum. Gratulor item fæto gratias agere: ut No

nus testat⁹ & Seruius. Inde Grates & gratiæ di

ctæ sunt: quæ scilicet pro meritis agunt

Gratulor. Require in dictōe Grator

Grauedo. Regre in dictōe Grauitas

Grauitas: grauitudo in vno fæto accipi possunt

Grauedo item genus est morbi. de q Catul. ad

Fundū. Hic me gūedo frigida: et frequēs tussis

Grauitudo. Require in dictōe Grauitas.

Græcia. Reg. in dic. Græcus. Græciæ. Ibidem.

Græcus cum æ diphthongo & c exili scribitur:

rex fuit atticæ regiōis. a quo græcia ipsa cogno

minata est: quæ & græciæ pñali tm̄ nū. dici pos

sunt. Vnde in legēda sancti Ioannis pape legi

tur. Non meruisse partes grætiæ: vicariū bea

ti Petri suscipere. Probus in prologa sup Buc

lica. Nam cum Xerxes græcias affectaret: & ter

ribilis esset: relictis ciuitatib: omnes græciæ de

serta loca hoc refugerūt. Horatius in epist. græ

cia barbariæ lento collisa duello.

Gregalis. Require in dictōe Grex

Grex tā fœ. q masculinus gnis est: testibus Capro & Pro

bo. Lucre. lib. ij. Bucceræq; greges sub eodem

tegmine cæli. Potest etiam declinari hic & hæc

grex: cū. f. gregalis interpretat⁹. Vnde August.

lib. xij. de ciuitate dei. cap. xxi. ait. Nā cum ani

mantes alias solitarias: & quodāmodo solitua

gas: id est quæ solitudinē magis appetant: secu

ti sunt aquilæ. milui. lepores. lupi: & quæcūq;

alia ita sunt: alias vero greges instituerit: q con

gregare atq; in gregibus malint viuere: ut sūt

colūbæ: sturni. cerui. damulæ: & cetera huius

modi: vtrunq; tamē genus nō ex frugib: pro